

техніко-економічного старіння, в результаті чого вони реально починають коштувати дешевше, ніж нові аналогічні об'єкти [3 с.25]. В той же час амортизація трактується вказаними авторами як процес знецінення вартості основних засобів під впливом фізичного та морального зношення і відшкодування сум такого зношення за рахунок собівартості продукції. Фактично це систематизований розподіл вартості основних фондів протягом корисного терміну використання. З думкою цих авторів можна повністю погодитись, враховуючи природу зносу та амортизації.

На основі проведеного дослідження економічної природи та змісту понять «знос» і «амортизація», вивчення відповідних наукових праць та законодавства, автори дійшли висновку про недопустимість ототожнення цих понять взагалі. На підставі аналізу підходів до визначення поняття «амортизація» та «знос» в довідковій та науковій літературі сформульовано визначення амортизації, як систематичного розподілу вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації). Вона відображає процес поступового списання (погашення) вартості об'єктів протягом часу їх корисного функціонування та забезпечує дотримання принципу нарахування та відповідності доходів та витрат. Знос, в свою чергу, вважаємо за доцільне трактувати, як ступінь фізичного зношення основного засобу, що у вартісному вираженні відображається у вигляді амортизаційних відрахувань.

Література

1. Бачевський Б.Є., Решетняк О.О., Заблодська І.В. Відшкодування зносу основних виробничих фондів. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 176с.
2. Бень Т.Г. Методи визначення економічної ефективності інвестицій: порівняльний аналіз. // Економіка України. – 2006. - №6. – с. 41-47.
3. Круш П.В., Подвігіна В.І., Клименко О.В. Капітал та основні засоби підприємства. – К.: Центр навчальної літератури. – 2005р. – 168с.

Юлія КІРІЄНКО

Національний університет «Львівська політехніка»

ПОШУКИ НОВОЇ ПАРАДИГМИ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Остання фінансова криза, яка переросла у економічну, засвідчила у середовищі економістів теоретиків та практиків про необхідність перегляду існуючої парадигми макроекономічної політики. Бальцеревич Л. зазначає, що боргові проблеми країн ЄС є наслідком поганої макроекономічної політики [1]. Подібної думки притримується Стігліц Дж., зазначаючи, що факти проведення Федеральної резервною системою (ФРС) США подальшого раунду кількісного пом'якшення та підтримки процентних ставок на низькому рівні є прямим свідченням про неспроможність економіки до відновлення завдяки наданим фінансовим стимулам [4]. Один із найвідоміших інституціоналістів Коуз Р. пов'язує поточні труднощі в економіках країн із кризою в економічній науці [3].

Незважаючи на відносне погравлення, що спостерігалось упродовж 2011 року, прогнозні оцінки на 2012 та 2013 роки не належать до оптимістичних. Тому знову постає завдання пошуку оптимального поєднання інструментів макроекономічного впливу на господарську діяльність. Зміни у проведенні монетарної політики вже спостерігаються у розвинених країнах. До прикладу, нещодавно (12 грудня 2012 року) Бернанке Б., голова Ради керуючих ФРС, повідомив про прийняття рішення щодо подальшого збереження процентної ставки близької до нуля до того часу, поки рівень безробіття не знизиться до 6,5% [3]. У межах ЄС пакети допомоги для Греції та інших країн потенційно замінять заходи фіскальної дисципліни, хоча у той же час, подібно до політики ФРС, Європейський центральний банк прийняв рішення про купівлю державних облігацій країн ЄС, що мають проблеми із заборгованістю. Разом з тим, аналіз використання інструментів грошово-кредитної політики свідчить про те, що досягнення повної зайнятості залишається ускладненим [4]. Встановлення впродовж довгого періоду часу низьких процентних ставок може призвести з плином часу до нераціонального використання доходів [3]. Отже, фінансові стимули не виконують покладених на них функцій відновлення економік, тому слід

більше уваги приділити реформуванню фінансового сектору та використанню інструментів бюджетно-податкової політики.

Очевидним наслідком кризових явищ для економік розвинутих країн залишається стан ринку праці. Рівень безробіття у США становить 7,7%, а дефіцит поточного рахунку платіжного балансу близько 500 млрд. дол. США, а в ЄС – 12% та позитивне сальдо 100 млрд. дол. США відповідно [3]. Зазначимо, що при таких умовах саме у США було прийнято рішення щодо таргетування рівня зайнятості, що більш доцільно для країн ЄС. Тому поєднання кількох елементів макроекономічної нестабільності наводять на думку багатьох дослідників щодо перегляду використовуваних інструментів державного втручання. Зокрема пропозиції стосуються зміщення акцентів із монетарного впливу до бюджетного реформування. Останнє передбачає зменшення податкового тиску та перегляду структури державних видатків. Як приклад успішного реформування державних видатків Бальцерович Л. наводить Латвію, яка, без використання допомоги ЄС, досягнула відновлення економіки у 2010 році [1].

З огляду на вище зазначене, оздоровлення вітчизняної економіки необхідно проводити, спираючись на аналіз світових тенденцій. Так існуюча проблема глобальних дисбалансів між заощадженнями та інвестиціями, що спричинила виникнення кризи 2007-2010 років, притаманна також економіці України. На сьогодні, за оцінками експертів, очікується посилення конкуренції на міжнародному ринку капіталу у результаті проведення політики відновлення економіки як у США, так і у ЄС. Постає чітке завдання перед урядом України сформуванню належної макроекономічної політики, враховуючи спостережувані аспекти поєднання монетарної та фіскальної складових. При цьому важливим є зрозуміле для усіх учасників ринку бачення як використовуваних інструментів, так і належний аналіз їх використання.

Література

1. Kaminski Matthew. Leszek Balcerowicz: The Anti-Bernanke/The Wall Street Journal. Dec. 14, 2012. [Електронне джерело] Режим доступу: <http://online.wsj.com/article/SB10001424127887323981504578179310418828782.html?KEYWORDS=Balcerowicz>.
2. Stiglitz J. Monetary Mystification. Project Syndicate. Oct 4, 2012. [Електронне джерело] Режим доступу: <http://www.project-syndicate.org/commentary/quantitative-easing-3--qe3--and-the-problems-of-the-fed-and-ecb-s-expansionary-monetary-policy-by-joseph-e--stiglitz>.
3. Greeley B. Urging Economists to Step Away From the Blackboard. Bloomberg Businessweek. November 29, 2012. [Електронне джерело] Режим доступу: <http://mobile.businessweek.com/articles/2012-11-29/urging-economists-to-step-away-from-the-blackboard>.
4. Dervis K. Should Central Banks Target Employment? Project Syndicate, December 19, 2012. [Електронне джерело] Режим доступу: <http://www.project-syndicate.org/commentary/why-the-ecb-should-emulate-the-fed-s-unemployment-target-by-kemal-dervi>.

Юрій КОЛОДІЙ

Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОГРАМИ СТИМУЛЮВАННЯ ПОПИТУ І ПРОПОЗИЦІЇ НА ЖИТЛО

На сучасному етапі в умовах відносин ринкового типу, що склалися, розробка відповідних програм ставить за мету або зміну умов пропозиції житла, або підвищення попиту на нього з боку населення. Реалізація цих програм повинна здійснюватися на державному рівні. Основними завданнями програми повинні бути: створення умов для розвитку житлового сектору економіки і підвищення рівня забезпеченості населення житлом шляхом збільшення об'ємів будівництва і розвитку фінансово-кредитних інститутів ринку житла; створення умов для приведення житлового фонду і комунальної інфраструктури у відповідність із стандартами якості, що забезпечують комфортні умови мешкання; забезпечення доступності житла і комунальних послуг відповідно до платоспроможного попиту громадян і стандартів забезпечення житловими приміщеннями [1].